

www.nvamateurtheater.nl

door Henk Jansen

voorstelling: Backfire
genre: jongerentheater
concept en tekst: Anouk Saleming
concept en regie: Elike Roovers
spel en stemcoach: Peter van Roermund
choreografie: Jeanine Coco
muziek: Mark Bergwerff
door: Jong Rast
gezien op 5 september 2009 in De Engelenbak, Amsterdam
voor informatie over RAST: <http://www.rast.nl>

De jongerenvoorstelling 'Backfire' is losjes gebaseerd op de succesvolle film 'Babel' van Alejandro González Iñárritu. Daarnaast is gebruik gemaakt van verhalen van de jonge spelers zelf, die allen een andere culturele achtergrond hebben. Net als in de film maken we kennis met verschillende personages in/uit verschillende landen, in dit geval: Marokko, Turkije, Suriname en Nederland. De personages kennen elkaar niet, of slechts zijdelings, maar worden door een noodlottig incident met elkaar verbonden. Alles heeft met alles te maken zo lijkt het. Na een serie gebeurtenissen, die ten grondslag ligt aan jeugdige overmoed, onbegrip en miscommunicatie, vindt een jongen de dood.

Backfire onderscheidt zich in positieve zin op verschillende onderdelen van de meeste jongerenvoorstellingen. Hier nu eens geen aaneenschakeling van losse scènes rond een bepaald thema, maar een echt verhaal. Dat verhaal wordt op ingenieuze wijze verteld. Uit de proloog blijkt dat er een jongen wordt doodgeschoten, maar wie, hoe en waarom, dat weet de kijker nog niet. Wat volgt is een reconstructie. Stap voor stap, als in een spannende detective, wordt duidelijk wat er is gebeurd en hoe al die uiteenlopende personages bij het verschrikkelijke voorval betrokken zijn.

De veertien jonge spelers staan niet, zoals zovaak in het jongerentheater, als zichzelf op het toneel, maar spelen allen een rol. Met veel energie en overtuigingskracht vertellen zij het verhaal. Daarbij is het ze niet makkelijk gemaakt. Zo zit het publiek aan weerszijden van de speelvloer. Dat komt het reconstructie-idee ten goede, maar het gaat wel eens ten koste van de verstaanbaarheid. De tekst bestaat niet alleen uit jongerentaal, maar bevat ook poëtisch fragmenten. Niet elke speler weet daar vanzelfsprekend mee om te gaan. Maar belangrijk is dat de jonge spelers hier met een tekst werken die anders is dan de taal die ze dagelijks gebruiken. Ook hier wordt gevraagd om echt acteren.

De voorstelling kent een hoog tempo en alle spelers zijn constant op het toneel. Wanneer ze zelf niet in een scène spelen volgen ze vanaf de zijlijn de reconstructie en geven zij, indien nodig, commentaar vanuit hun rol. Alle spelers blijven gedurende de hele voorstelling alert. En dat is wat ook van de toeschouwer wordt gevraagd, opletten en erbij blijven. Maar je wilt niet anders, want de voorstelling is boeiend, spannend en naar het einde toe ontroerend.

Ontroerend is vooral de dubbele 'pas des deux'. Op twee verschillende plaatsen tegelijk wordt een meisje door een jongen verleid. Ze hebben elkaar nog maar net ontmoet. In beide gevallen zal de 'paringsdans' eerder leiden tot een eenmalige vrijpartij dan tot een langdurige verliefdheid. Maar de passie waarmee de vier personages zich in het verleidingsritueel storten kent een totale overgave. De dans werd razend knap uitgevoerd.

De makers van 'Backfire' nemen hun jonge spelers en daarmee het jongerentheater serieus. Vanuit die insteek is een voorstelling ontstaan die ergens over gaat, gespeeld door jongeren die iets willen en iets kunnen. Een voorstelling die in onze huidige opgefokte twee kampen samenleving bewijst dat we samen verder kunnen, als we maar bereid zijn elkaar te leren kennen. Kortom, een voorstelling die gezien móet worden!